

Z toho tedy vyplývá, že Václav Elhenický proti politické exekuci proti němu vedené, jež naříkaným rozhodnutím byla zrušena, v zákonité lhůtě si stěžoval, že tedy o nabytém právu stěžovatelky nemůže býti řeči a je již z toho důvodu stížnost i v tomto bodě bezdůvodnou.

Č. 234.

Vyživovací příspěvek: * V řízení před vyživovací komisí počítají se dny poštovní dopravy do zákonité lhůty odvolací.

(Nález ze dne 12. listopadu 1919 č. 5482.)

Věc: Václav Zmrhal v Kutné Hoře (adv. Dr. Stanislav Prachenský z Vlašimi) proti zemské vyživovací komisi v Praze o vyživovací příspěvek.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Stížnost vytýká naříkanému rozhodnutí jedině, že neprávem mělo za to, že odvolání z usnesení okresní vyživovací komise podáno bylo opožděně, neboť usnesení to bylo straně doručeno dne 30. října 1918, odvolání pak dáno bylo na poštu již dne 29. prosince 1918, tedy před vypršením 60denní lhůty v § 7 zák. o vyživovacích příspěvcích z r. 1917 stanovené, a tento den sluší prý pokládati za den podání stížnosti.

V tom však nelze se stěžovatelem souhlasiti. Vyživovací komise jsou úřady zvláštní, rozdílné od úřadů politických (§ 7 cit. zák.), neplatí pro ně tedy předpisy § 1 zák. ze dne 12. března 1896 č. 101 ř. z. o nevčítání dnů poštovní dopravy při podávání opravných prostředků. Zákon o vyživovacích příspěvcích obdobného ustanovení také nemá a v § 7 odst. 11 výslovně předpisuje, že odvolání má býti do 60 dnů po doručení rozhodnutí podáno u okresní vyživovací komise, z čehož patrno, že odpočítávání dnů poštovní dopravy odvolání pokládá za nepřipustné.

Dle stálé praxe nejv. správního soudu lze však dny poštovní dopravy od zákonité preklusivní lhůty odpočítávati jen tehdy, bylo-li tak pro dotčený obor veřejného práva v zákoně výslovně stanoveno.

Když takto se na věc pohlíží, je patrno, že odvolání došlé, jak nesporně, k okresní vyživovací komisi až 62. dne po doručení rozhodnutí téže komise, bylo podáno opožděně, pročež výrok naříkaného rozhodnutí odpovídá úplně zákonu.

Č. 235.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Čechy): I. * Dle § 9, č. 1 česk. řádu dávk. nelze při vyměřování dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti připočítávati k nabývací hodnotě též náklady, které byly na nemovitost vynaloženy před 1. lednem 1903. — II. * Nákladem k trvalému zvýšení hodnoty nabývací dle uvedeného § 9, č. 1 rozuměti